

POSTANOWIENIE

20 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Marcin Łochowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 20 listopada 2024 r. w Warszawie
zażalenia H. T.

na postanowienie Sądu Najwyższego

z 21 sierpnia 2024 r., I CSK 4571/23,

w sprawie z powództwa X. spółki akcyjnej w W.

przeciwko A. R.

z udziałem interwenientów ubocznych H. T. i T. R.

o zapłatę,

1. odrzuca zażalenie;

**2. oddala wniosek adwokata M. B. o przyznanie kosztów
nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu interwenientce
ubocznej H.T. w postępowaniu zażaleniowym.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy postanowieniem z 21 sierpnia 2024 r. odrzucił skargi kasacyjne interwenientów ubocznych H. T. i T. R. oraz przyznał wynagrodzenie pełnomocnikowi z urzędu.

Zażalenie na to postanowienie wniosła interwenientka uboczna H. T. zaskarżając je w części, w jakiej zostały odrzucone skargi kasacyjne interwenientów ubocznych, wnosząc o jego uchylenie i nadanie skargom kasacyjnym biegu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Żadne postanowienie Sądu Najwyższego nie jest zaskarżalne, co wynika z ustrojowej pozycji Sądu Najwyższego (zob. m.in. postanowienie SN z 2 września 2020 r., V CO 96/20). Należy przy tym zwrócić uwagę, że art. 394¹ k.p.c. przewiduje zamknięty katalog przypadków, w których przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego. Zatem niedopuszczalne jest zażalenie wniesione do Sądu Najwyższego w jakimkolwiek innym przypadku niż wymieniony w powołanym wyżej przepisie (zob. postanowienie SN z 8 sierpnia 2024 r., III CZ 119/24).

Nie jest wobec tego dopuszczalne zażalenie na postanowienie Sądu Najwyższego o odrzuceniu skargi kasacyjnej (zob. m.in. postanowienia SN: z 22 listopada 2017 r., II UO 16/17; z 30 września 2020 r., I CZ 37/20; z 15 kwietnia 2021 r., V CSK 431/19; z 23 kwietnia 2021 r., I CSK 318/20; z 7 grudnia 2021 r., II CZ 55/21; z 22 czerwca 2022 r., III CZ 170/22, i z 24 stycznia 2023 r., III CZ 331/22).

Dotyczy to także tzw. zażalenia poziomego do innego składu Sądu Najwyższego. Wbrew twierdzeniom skarżącego, art. 394² § 1 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. nie uzasadnia dopuszczalności wniesienia takiego zażalenia na postanowienie Sądu Najwyższego o odrzuceniu skargi kasacyjnej. Uszło bowiem uwadze skarżącego, że art. 398²¹ k.p.c. odsyła do odpowiedniego stosowania w postępowaniu kasacyjnym przepisów o apelacji, a więc art. 367-391 k.p.c. Natomiast art. 394² § 1 k.p.c., na który wskazuje skarżący, jest przepisem regulującym postępowanie zażaleniowe, a nie apelacyjne. Bez wątplenia art. 398²¹ k.p.c. do niego nie odsyła. W konsekwencji nie jest dopuszczalne zażalenie do innego składu Sądu Najwyższego na postanowienie tego Sądu o odrzuceniu skargi kasacyjnej.

Już tylko na marginesie należy wskazać, że skarżąca nie ma interesu prawnego w zaskarżeniu postanowienia Sądu Najwyższego w części, w jakiej odrzucono skargę kasacyjną T. R.. Jedną z przesłanek dopuszczalności środka zaskarżenia jest przecież interes prawny w zaskarżeniu. Dla jego powstania konieczne jest istnienie stanu pokrzywdzenia orzeczeniem (*gravamen*), który występuje, gdy zaskarżone orzeczenie narusza interesy skarżącego (uchwała składu siedmiu sędziów SN z 15 maja 2014 r., III CZP 88/13, OSNC 2014, nr 11,

poz. 108). Również brak interesu prawnego w zaskarżeniu uzasadnia odrzucenie zażalenia w części odnoszącej się do T. R..

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. odrzucił zażalenie jako oczywiście niedopuszczalne.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego od wielu lat utrwalone jest już stanowisko, że czynności pełnomocnika z urzędu, które są sprzeczne z zasadami profesjonalizmu, nie uzasadniają przyznania mu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej (postanowienie z 5 kwietnia 2023 r., II CNPP 29/22, i tam powołane orzecznictwo). Nie budzi wątpliwości, że wniesienie na postanowienie Sądu Najwyższego zażalenia, która podlega odrzuceniu, ze względu na jego oczywistą niedopuszczalność, wyklucza przyjęcie, iż pełnomocnik z urzędu dochował należytej staranności przy konstruowaniu tego środka odwoławczego. W konsekwencji wniosek o przyznanie temu pełnomocnikowi od Skarbu Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej podlega oddaleniu.

(D.Z.)

[ał]